

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/77/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818201311
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3818201311.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Kollárovej a JUDr. Ivety Sopkovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom N., B. D. XXX/XX, právne zastúpeného: JAKUBIS & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 2.322,08 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 9Csp/25/2018 - 107 zo dňa 20. februára 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku II. a III., p o t v r d z u j e .
- II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. V záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie, v časti o zaplatenie sumy 200 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 02.06.2015 do zaplatenia, zastavil. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení uviedol, že právny predchodca žalobcu sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.322,08 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.322,08 eur od 02.06.2015 do zaplatenia a trov právneho zastúpenia a ostatných trov konania. Uvedený nárok uplatňoval titulom Zmluvy o pôžičke, uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 09.09.2014, na základe ktorej bola žalovanému poskytnutá pôžička v sume 2.700 eur.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 52 ods. 1, 2; § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka účinného v čase podpisu zmluvy; § 1 ods. 1, 2; § 2 písm. a), b), d); § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

4. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným (uzavretý na základe Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky dňa 09.09.2014) vyhodnotil ako spotrebiteľský, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách obsiahnuté v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl. OZ). Po preskúmaní vyššie uvedenej zmluvy zistil, že zmluva zo dňa 09.09.2014 obsahuje všetky náležitosti stanovené v § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalovaný však vzniesol námietku premičania uplatneného nároku žalobcu, ktorú súd prvej inštancie vyhodnotil ako dôvodnú. V tejto súvislosti skonštatoval, že splatnosť spotrebiteľského úveru nastala v celom rozsahu dňa 19.05.2015 v

dôsledku toho, že žalovaný bol v omeškaní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 01/2015 viac ako tri mesiace. Premlčanie tohto nároku žalobcu na zaplatenie celého zostatku úveru posudzoval súd prvej inštancie podľa § 101 Občianskeho zákonníka vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe s tým, že v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Zároveň dodal, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V danom prípade skonštatoval, že premlčacia doba začala plynúť dňa 20.01.2015, keďže v dôsledku nezaplatenia tejto splátky a jej omeškania sa stal celý predmetný úver splatný dňa 19.05.2015. Uzavrel, že doba na riadne uplatnenie nároku žalobcom v premlčacej dobe tak uplynula dňa 20.01.2018 a keďže právny predchodca žalobcu si nárok na súde uplatnil až dňa 20.03.2018, je tento uplatnený po uplynutí premlčacej doby.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1,2 CSP. Skonštatoval, že v prevažnom rozsahu úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v časti výroku II. a III., podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal právny názor súdu prvej inštancie ohľadne začatia plynutia premlčacej doby. Uviedol, že ak by súd prvej inštancie správne posúdil premlčanie pohľadávky podľa § 103 Občianskeho zákonníka s ohľadom na predložené dôkazy teda, že k zosplatneniu dlhu došlo dňa 19.05.2015 pri dodržaní zákonných predpokladov pre zosplatnenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, musel by zistiť, že premlčané boli len splátky splatné dňa 20.01.2015 a dňa 20.02.2015, ktoré však žalovaný uhradil po začatí konania. Podľa žalobcu teda pohľadávka nie je premlčaná. Poukázal na to, že právny predchodca nešpecifikoval pre neuhradenie, ktorej splátky zosplatnil pohľadávku, poslednou nesplnenou splátkou predchádzajúcou zosplatneniu bola splátka splatná dňa 20.04.2015, pričom od jej zročnosti začala plynúť premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Stotožniť začatie plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka so splnením jednej z podmienok pre zosplatnenie pohľadávky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, resp. určiť ako začiatok je plynutia splatnosť prvej splátky v rade troch mesačných splátok, považoval za nesprávne. Uzavrel, že ak by mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Podporne poukázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov SR a žiadal, aby odvolací súd zmenil výrok II. a ako súvisiaci aj výrok III. odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Zároveň si uplatnil aj právo na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadril. Nestotožnil sa s právnym názorom žalobcu o začatí plynutia premlčacej doby, s tým, že jeho argumenty nemajú oporu v zákone. Zároveň poukázal na to, že žalobcom chápané plynutie premlčacej doby nekorešponduje ani s rozhodovacou praxou súdov SR. Dal do pozornosti čl. 12, bod 12.2 zmluvy a dodal, že žalobca síce v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti neuviedol na základe ktorej neuhradenej splátky vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, avšak je nutné vychádzať z toho, že okamžitá splatnosť bola vyhlásená v nadväznosti na splátku neuhradenú do 20.01.2015. Uzavrel, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou v mesiaci 01/2015 ako aj 02/2015 a s týmito splátkami bol v omeškaní viac ako tri mesiace. Na základe tejto skutočnosti mohol právny predchodca žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť ku dňu 19.05.2015. Zdôraznil, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje už premlčaný nárok, a teda nie je jasné z akého titulu nadobudol žalobca tieto uhradené splátky. Žalovaný považoval platby ním zaslané za bezdôvodné obohatenie zo strany žalobcu, ktoré je žalobca povinný žalovanému vrátiť. Vzhľadom na uvedené žalovaný žiadal rozsudok súdu potvrdiť ako vecne správny a uplatnil si voči žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

8. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP, keď nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie a nevyžadoval to ani dôležitý verejný záujem v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej zamietajúcej výrokovej časti a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť z nasledovných dôvodov:

9. Odvolací súd v zostávajúcej časti preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobcu dodáva nasledovné:

10. Súd prvej inštancie správne vychádzal z toho, že právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je spotrebiteľským vzťahom v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň spotrebiteľským úverom podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie sa stotožnil i s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, pokiaľ ide o premlčanie nároku žalobcu vzhľadom na predčasné zosplatenie pôžičky.

11. Podstatou odvolania žalobcu je jeho námietka proti počítaniu premlčacej doby jeho práva uplatneného žalobou, ktorá vychádza z toho, že súd prvej inštancie stanovil začiatok plynutia premlčacej doby práva žalobcu odo dňa splatnosti splátky úveru splatnej dňa 20.01.2015 s odôvodnením, že ide o splátku, ktorú už žalovaný pred zosplatením neuhradil tak, ako táto skutočnosť vyplýva z oznámenia o zosplatení v spojení s prehľadom splátok a úhrad, a tak sa podľa § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba počítá odo dňa splatnosti tejto splátky. Žalobca namietal, že premlčané boli len splátky splatné dňa 20.01.2015 a dňa 20.02.2015, ktoré však žalovaný uhradil po začatí konania. Právny predchodca žalobcu nešpecifikoval pre neuhradenie ktorej splátky zosplatenil pohľadávku, poslednou nesplnenou splátkou prechádzajúcou zosplateniu bola splátka splatná dňa 20.04.2015, pričom od jej zročnosti začala plynúť premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka.

12. Zo skutočností zistených dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie vyplýva, že v rámci spotrebiteľského záväzkového vzťahu právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver, ktorý však žalovaný nesplácal podľa dohodnutých podmienok. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ oznámením zo dňa 27.05.2015 uplatnil svoje právo a zosplatenil celý úver a to pre omeškanie splátky uvedenej v predžalobnej upomienke zo dňa 27.03.2015, t. j. splátky splatnej v mesiaci 1/2015. Podľa zmluvy o úvere uzatvorenej medzi predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 09.09.2014 (ďalej len "zmluva o úvere") boli splátky úveru splatné vždy do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Uvedené skutočnosti ani žalobca v podanom odvolaní nerozporuje.

13. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka v platnom znení ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

14. Odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje s vysloveným právnym záverom súdu prvej inštancie, že s ohľadom na uvedený skutkový stav, ako bol v spore zistený vykonaným dokazovaním, premlčacia doba práva žalobcu uplatneného žalobou začala plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú právny predchodca žalobcu zosplatenil predčasne úver poskytnutý žalovanej. Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh /tak ako v tomto spore/ stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplateného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplateného dlhu sa teda začína skôr ako dôjde k zosplateniu dlhu. Začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený.

15. V danom prípade, ak právny predchodca žalobcu ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru pre nezaplatenie splátky za mesiac 1/2015 /§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka/, ktorá bola splatná do dňa 20.01.2015, začala plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu odo dňa splatnosti uvedenej splátky, teda odo dňa 20.01.2015 a uplynula dňa 20.01.2018. Svoje právo na zaplatenie zosplateného dlhu z úveru si žalobca uplatnil až žalobou

doručenou súdu prvej inštancie dňa 20.03.2018, teda po márnom uplynutí premlčacej doby. Súd prvej inštancie preto správne žalobcovi premlčané právo nepriznal.

16. Odvolaciemu súdu konajúcemu a rozhodujúcemu v predmetnom spore je známe rozhodnutie iného senátu tunajšieho odvolacieho súdu č.k. 17Co/228/2016-74 zo dňa 12. apríla 2017, na ktoré v odvolaní poukazuje žalobca. Vyššie uvedené závery, pre ktoré bola žaloba žalobcu zamietnutá, však nie sú s týmto rozhodnutím v zásade rozporné. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu na daný spor nedopadá. V tomto prípade totiž právny predchodca žalobca nevyhlásil predčasnú splatnosť úveru pre mnohosť omeškaných splátok úveru, ale pre omeškanie konkrétnej splátky úveru splatnej v januári 2015. V takomto prípade by bolo vyslovene rozporné s ustanovením § 103 Občianskeho zákonníka, ak by konajúci súd premlčaciu dobu zosplatneného dlhu počítal od splatnosti niektorej inej splátky ako tej, pre nespĺnenie ktorej sa stal celý dlh zročným.

17. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal nárok na ich náhradu žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu.

18. O výške náhrady trov odvolacieho konania žalovaného rozhodne, v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP, súd prvej inštancie.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).